राजन्हेवरुणराजन्यः पशुः यदासान्नाहिकः कवचसंबद्धार्हःसंग्रामसमर्थः अथतदाशुचिः ॥१४॥ इत्येवंतंतंकालंवंचयताराज्ञाउक्तः प्रार्थितो देवोवरुणः तंतंकालंप्रत्यैक्षतेत्यर्थः ॥१५॥ चिकीर्षितमात्मनापशुनावरुणयजनम् ॥ १६ ॥ ततश्चकुपितेनवरुणेनग्रस्तम् अतएवजातंमहदुदरं यस्यतंपितरंश्रुत्वा ॥१७॥ समांवर्षम् ॥१८॥ द्वितीयेचवर्षेवृत्रहाअभ्येत्याभ्येत्यतथैवतंप्रत्यषेधन्किंचित्किंचिदाह ॥१९॥२०॥२१॥ वरुणेन मुक्तमुदरंयस्य महत्सुकथायस्यसः ॥ २२ ॥ आत्मवान्जमदग्निरध्वर्युरभूत् अयास्योमुनिः सामगउद्गाताअभूदित्यर्थः ॥ २३ ॥ उपरिष्टात्

पुनर्जातायजस्वेतिसप्रत्याहाथसोऽब्रवीत् ॥ सान्नाहिकोयदाराजन्राजन्योथपशुःशुचिः ॥ १४ ॥ इतिपुत्रानुरागेणस्नेहयंत्रितचेतसा ॥ कालंवंचयतातंतमुक्तोदेवस्तमैक्षत ॥ १५ ॥ रोहितस्तदभिज्ञायपितुःकर्मचिकीर्षितम् ॥ प्राणप्रेप्सुर्धनुःपाणिररण्यंप्रत्यपद्यत ॥ १६ ॥ पितरंवरुणग्रस्तंश्रुत्वाजातमहोदरम् ॥ रोहितोग्राममेयायतमिंद्रःप्रत्यषेधत ॥ १७ ॥ भूमेःपर्यटनंपुण्यंतीर्थक्षेत्रनिषेवणैः ॥ रोहितायादिशच्छक्रःसोऽप्यरण्येवसत्समाम् ॥ १८ ॥ एवंद्वितीयेतृतीयेचतुर्थेपंचमेतथा ॥ अभ्येत्याभ्येत्यस्थविरोविप्रोभूत्वाहवृत्रहा ॥ १९ ॥ षष्ठंसंवत्सरंतत्रचरित्वारोहितःपुरीम् ॥ उपव्रजन्नजीगर्त्तादक्रीणान्मध्यमंसुतम् ॥ २० ॥ शुनःशेफंपशुंपित्रेप्रदायसमवंदत ॥ ततःपुरुषमेधेनहरिश्चंद्रोमहायशाः ॥ २१ ॥ मुक्तोदरोऽयजद्देवान्वरुणादीन्महत्कथः ॥ विश्वामित्रोऽभवत्तस्मिन्होताचाध्वर्युरात्मवान् ॥ २२ ॥ जमदग्निरभूद्ब्रह्मावसिष्ठोऽयास्यसामगः ॥ तस्मैतुष्टोददाविंद्रःशातकौंभमयंरथम् ॥ २३ ॥ शुनःशेफस्यमाहात्म्यमुपरिष्टात्प्रचक्ष्यते ॥ सत्यसारांधृतिंदृष्ट्वासभार्यस्यचभूपतेः ॥ २४ ॥ विश्वामित्रोभृशंप्रीतोददावविहतांगतिम् ॥ मनःपृथिव्यांतामद्भिस्तेजसापोऽनिलेनतत् ॥ २५ ॥

विश्वामित्रसुताख्यानप्रसंगेन ॥ २४ ॥ अविहतांगतिंज्ञानम् तामेवगतिमाह सार्द्धाभ्याम् मनःपृथिव्यांधारयन् ज्ञानकलांध्यात्वा तयाअज्ञानंविनिर्दहन् तांचहित्वामुक्त्वा मुक्तबंधनः तस्थावित्यन्वयः मनोमूलोहिसंसारः मनश्चान्नमयमन्नमयंहिसौम्यमनइतिश्रुतेः अतोऽन्नशब्दवाच्यायांपृथिव्यांमनोधारयन्एकीकुर्वन् तांपृथिवीमद्भिरेकीकुर्वन् अपस्तेजसातत्तेजोऽनिलेन ॥ २५ ॥